

Nr 406.

Av herr **Jonsson** i Järvsänd **m. fl.**, *angående rätt till restitution av krono- och kommunalutskylder efter genomgången långvarig sjukdom.*

I Svenska nationalföreningens mot tuberkulos år 1939 slutförda utredning angående förbättrad tuberkuloseftervård framhåller utredningsmännen, framlidne generaldirektören i medicinalstyrelsen, Nils Hellström, och dr Gustaf Neander, att sjukdomen lungtuberkulos utan tvivel har i stort sett en ogynnsammare återverkan på de sjukas ekonomiska situation än någon annan sjukdom.

Genom utredningar och förslag angående de lungsjukas eftervårdsfråga, som under senare år verkställts, samt genom motioner i för de lungsjuka vitala frågor, vilka väckts i riksdagen, torde även de många svårigheter och umbäranden, som vid utskrivningen från sjukhuset möta den arbetsoförmögne och medellöse lungsjuke, vara riksdagen väl bekanta.

Men även när det gäller en lungsjuk, som efter längre eller kortare konvalescenstid har möjlighet att återgå till förvärvslivet, uppställer sig stora ekonomiska svårigheter. Hans ekonomi har under sjukdomstiden försämrats, hemmets och familjens underhåll har kanske eftersatts och fordrar nu ekonomiska upppoffringar, skulder som familjen under familjeförsörjarens sjukdom ådragit sig måste betalas o. s. v. Härtill kommer att samhället, så snart den lungsjuke åter kan börja arbeta och förtjäna medel till sin utkomst, anmäler sig som fordringsägare — skatter, som under sjukdomstiden inte ha kunnat erläggas, måste nu betalas. I många fall har det hänt att en lungsjuk, då han efter sjukdomstiden skall hämta sin första avlöning, finner att vederbörande skattemyndigheter genom införsel å lönen tillförsäkrat sig en betydande del av densamma.

Vad detta betyder för en person, som genom sin sjukdom icke blott fått sin ekonomi betydligt försämrad utan även på grund av samma sjukdom är i behov av en högre levnadsstandard än genomsnittet människor, av rikligare och fullvärdigare föda, av en god och hygienisk bostad o. s. v., är lätt att förstå. Här kunna ofta de umbäranden, som kunna bliva en följd av skatteinförseln, medverka till att vederbörande får ett återfall i sjukdomen och förloras för samhället som samhällsnyttig medborgare.

Detta kan icke ligga i samhällets intresse. Många kommuner ha också insett detta och medge den lungsjuke restitution å resterande skatter, då han efter sjukdomen »börjat på nytt», samt medverka till att restitution å krono-

skatten erhålles även från resp. länsstyrelse eller Ö.Ä. Dock är detta inte alltid fallet. På grund härav och för att få till stånd en likformighet i berörda avseenden förslås härmed,

att riksdagen beslutar att i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om proposition med förslag avsett att tillförsäkra långvarigt sjuk, exempelvis lungsjuk, vilken efter genomgången sjukhusvistelse och konvalescenstid, som varat i sammanlagt minst ett år, rätt att erhålla restitution å krono- och kommunalutskylder, som åligga vederbörande för de två senaste skatteåren före sjukdomens inträdande.

Stockholm i januari 1945.

Sigfrid Jonsson

i Järvsand.

Einar Jonsson,

Skutskär.

Gunnar Adolfsson

K. J. Andersson,

Alfredshem.

Edvin Gustafsson

i Bogla.
